

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

212 WET van 29 mei 1963, houdende nadere maatregelen ten aanzien van een Indonesisch pensioen in verband met de samenloop met pensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet of pensioen of uitkering krachtens de Algemene Weduwen- en Wezenwet (Samenloopregeling Indonesische pensioenen 1960).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nadere maatregelen te stellen ten aanzien van een Indonesisch pensioen in verband met de samenloop met een pensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet of een pensioen of uitkering krachtens de Algemene Weduwen- en Wezenwet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK

Samenloop van Indonesisch pensioen met pensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet

Artikel 1. In deze wet wordt verstaan onder:

1. „overheidsdienaren“:

a. vóór de soevereiniteitsoverdracht in dienst getreden:

burgerlijke of militaire landsdienaren van Nederlands-Indië en van Indonesië, ambtenaren van de zelfstandige gemeenschappen, ingesteld op de voet van de artikelen 119, 121 of 123 der Indische Staatsregeling, van de waterschappen, bedoeld in artikel 186 van die staatsregeling en van de zelfbesturende landschappen in Indonesië, pensioengerechtigde leerkrachten bij het gesubsidiëerd onderwijs in Indonesië, ambtenaren van het Beheerskantoor in Indonesië van de voormalige Indische Pensioenfondsen en personeel bij de Lands Landbouwbedrijven in Indonesië;

b. dienst- en reserveplichtigen van het voormalige Koninklijk Nederlands Indisch Leger, aan wie of aan wier nagelaten betrekkingen op grond van de vóór 8 december 1941 gegolden hebbende voorschriften een pensioen is toegekend tengevolge van in en door de dienst bekomen letsel;

c. personen, aan wie krachtens de Garantiewet Burgerlijk Overheidspersoneel Indonesië of de Garantiewet Militairen K.N.I.L. garanties zijn of zullen zijn verleend;

2. „pensioen“:

een ten laste van de Staat of van een door de Staat ingesteld orgaan, al dan niet krachtens wettelijke garanties, betaalde periodieke uitkering als omschreven in artikel 2, eerste lid, onder c en d, van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 (Stb. 1957, 319) met inbegrip van de daarop door de Staat verleende of te verlenen toeslagen en bijslagen, met uitzondering van kindertoelage;

3. „wachtgelden“:

door gewezen overheidsdienaren genoten wachtgelden en daarmee in aard overeenkomende onderstanden, welke ten laste van de Staat worden betaald, beide met inbegrip van de

daarop door de Staat verleende of te verlenen toeslagen en bijslagen, met uitzondering van kindertoelage;

4. „ouderdomspensioen“:

een ouderdomspensioen, als bedoeld in de Algemene Ouderdomswet.

Artikel 2. 1. Voor de toepassing van deze wet wordt het pensioen geacht te zijn berekend:

a. voor de gewezen overheidsdienaren, aan wie een pensioen is toegekend, hetwelk is dan wel wordt geacht te zijn berekend naar de krachtens het desbetreffende pensioenreglement voor het verkrijgen van maximum pensioen vereiste diensttijd, naar 40 dienstjaren;

b. voor de gewezen overheidsdienaren, aan wie een pensioen anders dan bedoeld onder a is toegekend, naar een zodanig gedeelte van 40 dienstjaren, als de diensttijd, waarnaar het pensioen is dan wel wordt geacht te zijn berekend zich verhoudt tot de krachtens het desbetreffende pensioenreglement voor het verkrijgen van maximum pensioen vereiste diensttijd;

c. voor de gewezen overheidsdienaren, die in het genot zijn van een invaliditeitstoelage als bedoeld in artikel 2a van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956, naar een zodanig aantal dienstjaren als overeenkomt met de percentages, genoemd in de leden 2 van de artikelen 3a, 3b en 3c van die wet;

d. voor de weduwen van gewezen overheidsdienaren, naar 40 dienstjaren.

2. De in het vorige lid bedoelde dienstjaren worden geacht te zijn gelegen tussen de tijdstippen, waarop de gewezen overheidsdienaar de leeftijd van 15 en 65 jaren heeft of zou hebben bereikt.

3. Diensttijd, waarnaar een pensioen is of geacht wordt te zijn berekend en die niet daadwerkelijk in dienstverhouding is doorgebracht, wordt geacht aan te sluiten bij het einde van de dienstverhouding waaraan het recht op pensioen is ontleend; voor zover dientengevolge deze diensttijd zich uitstrekt na het tijdstip waarop de leeftijd van 65 jaar is of zou zijn bereikt, wordt die diensttijd, te rekenen van dat tijdstip, geacht te zijn doorgebracht, voor zover mogelijk gedurende tijdvakken van onderbreking van de daadwerkelijk in dienstverhouding doorgebrachte tijd en voor het overige onmiddellijk voor de aanvang van de diensttijd waarnaar het pensioen is berekend.

Artikel 3. Indien zowel aanspraak bestaat op pensioen als op een ouderdomspensioen, wordt, gerekend van 1 april 1960 af, de uitbetaling van het pensioen met ingang van de eerste van de maand, waarin de aanspraak op ouderdomspensioen ontstaat, beperkt overeenkomstig het bepaalde bij deze wet.

Artikel 4. 1. Behoudens het bepaalde in artikel 5 vindt de in het vorige artikel bedoelde beperking van de uitbetaling aldus plaats, dat op het pensioen voor elk dienstjaar, waarnaar het pensioen wordt geacht te zijn berekend, in mindering wordt gebracht een bedrag, over het tijdvak van 1 april 1960 tot en met 31 december 1962 gelijk aan 1,4 ten honderd en gerekend van 1 januari 1963 af gelijk aan 2 ten honderd van het ouderdomspensioen voor de groep, waartoe belanghebbende behoort, genoemd in artikel 8, juncto artikel 9 van de Algemene Ouderdomswet.

2. Over het tijdvak van 1 april 1960 tot en met 31 december 1962 blijft voor de beperking van de uitbetaling van het pensioen buiten aanmerking een verhoging van het ouderdomspensioen, welke is ingegaan na 1 april 1960, tenzij bij enig wettelijk voorschrift is bepaald, in welke mate de ontwikkeling van het pensioen sedert de vorige verhoging van het ouderdomspensioen kan worden geacht overeenkomstig te zijn aan

de ontwikkeling van het ouderdomspensioen. Naar die mate blijft die verhoging niet buiten aanmerking.

3. Indien een pensioen is toegekend aan een gehuwde vrouw, die geen zelfstandig recht heeft op een ouderdomspensioen en niet duurzaam gescheiden van haar echtgenoot leeft, wordt het pensioen voor de toepassing van deze wet geacht aan haar echtgenoot te zijn toegekend, in welk geval, voor zover de diensttijd, waarnaar dat pensioen is of wordt geacht te zijn berekend, niet samenvalt of wordt geacht samen te vallen met diensttijd, waarnaar een aan haar echtgenoot toegekend pensioen is of wordt geacht te zijn berekend, voor de beperking van de uitbetaling van het pensioen wordt uitgegaan van het ouderdomspensioen, bedoeld in artikel 8, eerste lid van de Algemene Ouderdomswet. Gerekend van 1 januari 1963 af vindt het bepaalde in de vorige volzin slechts toepassing, indien de gehuwde vrouw de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

4. Het bedrag van de beperking van de uitbetaling van het pensioen gaat het bedrag van het ouderdomspensioen, waarop de betrokkene recht kan doen gelden, niet te boven, voor zover het ouderdomspensioen betrekking heeft op het tijdvak, waarnaar het pensioen wordt geacht te zijn berekend. Het bedrag van die beperking gaat voorts niet te boven het verschil tussen het bedrag van het pensioen en 20 ten honderd van het bedrag van het ouderdomspensioen, bedoeld in het eerste lid, over het tijdvak van 1 april 1960 tot en met 31 december 1962 vermeerderd met 0,6 ten honderd van het bedrag van dat ouderdomspensioen voor elk dienstjaar bedoeld in artikel 2.

5. Indien in een geval als voorzien in artikel 3 uit meerdere hoofde beperking van de uitbetaling van het pensioen moet plaats vinden, vindt eerst de beperking krachtens deze wet plaats.

6. Voor de toepassing van het eerste lid wordt een weduwe van 65 jaar of ouder, die aanspraak heeft op pensioen en krachtens artikel 15, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet een ouderdomspensioen ontvangt, gedurende het tijdvak van het genot van dat ouderdomspensioen geacht een aanspraak te hebben op het ouderdomspensioen, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van die wet.

Artikel 5. 1. Indien naast het ouderdomspensioen aanspraak bestaat, of wordt geacht te bestaan op meer dan één pensioen, vindt de beperking der uitbetaling krachtens artikel 4 ten aanzien van elk van deze pensioenen afzonderlijk plaats.

2. Het bepaalde in het eerste lid lijdt uitzondering voor zover de tijdvakken, waarnaar deze pensioenen worden geacht te zijn berekend, samenvallen. In dat geval worden de pensioenen voor de toepassing van artikel 4 geacht in zoverre gezamenlijk één pensioen te vormen. Indien de som van het aantal jaren van de tijdvakken, waarnaar de pensioenen worden geacht te zijn berekend, meer bedraagt dan 40, wordt dit meerdere geacht een samenvallend tijdvak te zijn. Op de duur van laatstbedoeld samenvallend tijdvak komt voor zoveel mogelijk in mindering de duur van eventuele samenvallende tijdvakken, bedoeld in de eerste volzin.

3. Het gezamenlijke bedrag van de beperking van de uitbetaling van de pensioenen gaat het bedrag van het ouderdomspensioen, waarop de betrokkene recht kan doen gelden, niet te boven, met dien verstande, dat evenbedoelde beperking ook, over het tijdvak van 1 april 1960 tot en met 31 december 1962 een bedrag van 56 ten honderd en gerekend van 1 januari 1963 af een bedrag van 80 ten honderd van het ouderdomspensioen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, niet te boven gaat.

4. Ten aanzien van degene, die aantoonde, dat uit hoofde van zijn aanspraak op ouderdomspensioen mede een beperking plaats vindt van enige andere pensioenuitkering, wordt het bedrag van die beperking voor zoveel mogelijk in mindering gebracht op het bedrag van de beperking van het pensioen. De vorige volzin is van toepassing voor zover het pensioen en de andere pensioenuitkering worden geacht te zijn berekend over samenvallende tijdvakken. De derde en vierde volzin van artikel 5, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Bij toepassing van het vorige lid wordt in geval op meer dan een pensioen aanspraak bestaat, het bedrag van de in dat lid bedoelde beperking op de voor die pensioenen volgens het eerste lid berekende bedragen in mindering gebracht naar verhouding van die bedragen.

6. Het bepaalde in het vierde lid vindt geen toepassing, wanneer de andere pensioenuitkering is een pensioenuitkering, bedoeld in artikel 1 van de wet van 20 december 1956 (*Stb.* 616) of een pensioenuitkering, bedoeld in artikel 1 van de wet van 31 januari 1957 (*Stb.* 30).

Artikel 6. 1. De bepalingen van deze wet blijven buiten toepassing ten aanzien van degenen, die op grond van gemoedsbezwaren hun aanspraak op ouderdomspensioen niet geldig maken.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen de bepalingen van deze wet buiten toepassing worden verklaard op bepaalde pensioenen.

TWEEDE HOOFDSTUK

Samenloop van Indonesisch weduwenpensioen of Indonesische wezenonderstand met algemeen weduwen- en wezenpensioen

Artikel 7. In deze wet wordt verstaan onder:

1. „weduwenpensioen” en „wezenonderstand”:

een ten laste van de Staat of van een door de Staat ingesteld orgaan, al dan niet krachtens wettelijke garanties, aan een weduwe als zodanig onderscheidenlijk aan of ten behoeve van een of meer wezen als zodanig, betaalde periodieke uitkering als omschreven in artikel 2, eerste lid, onder c, van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 met inbegrip van de daarop door de Staat verleende of te verlenen toeslagen en bijslagen, met uitzondering van kindertoelage;

2. „algemeen weduwenpensioen” en „algemeen wezenpensioen”:

een weduwenpensioen of een tijdelijke weduwenpensioen onderscheidenlijk een wezenpensioen, als bedoeld in de Algemene Weduwen- en Wezenwet.

Artikel 8. 1. Het weduwenpensioen van een weduwe, die tevens aanspraak heeft op algemeen weduwenpensioen als bedoeld in artikel 19, tweede lid, van de Algemene Weduwen- en Wezenwet, omvat mede de wezenonderstand, waarop een kind als bedoeld in de artikelen 8, eerste lid, onder a, en 10 van genoemde wet, aanspraak heeft.

2. De wezenonderstand, waarop twee of meer volle wezen aanspraak hebben, wordt, indien de wezenonderstand als een eenheid is toegekend, voor de toepassing van deze wet geacht aan ieder van genoemde wezen te zijn toegekend tot een bedrag, gelijk aan die wezenonderstand gedeeld door hun aantal.

Artikel 9. Bij gelijktijdige aanspraak op een weduwenpensioen of een wezenonderstand en een algemeen weduwenpensioen onderscheidenlijk een algemeen wezenpensioen wordt, gerekend van 1 april 1960 af, de uitbetaling van het weduwenpensioen of de wezenonderstand met ingang van de eerste van de maand, waarin de aanspraak op algemeen weduwenpensioen onderscheidenlijk algemeen wezenpensioen ontstaat, beperkt overeenkomstig het bepaalde bij deze wet.

Artikel 10. Bij gelijktijdige aanspraak als bedoeld in artikel 9 wordt op het weduwenpensioen of de wezenonderstand een bedrag in mindering gebracht over het tijdvak van 1 april 1960 tot en met 31 december 1962 gelijk aan 56 ten honderd en gerekend van 1 januari 1963 af gelijk aan 80 ten honderd van het algemeen weduwenpensioen onderscheidenlijk het algemeen wezenpensioen.

Artikel 11. Voor de toepassing van artikel 10 wordt het bedrag van het algemeen weduwnpensioen of het algemeen wezenpensioen gesteld op het bedrag van het pensioen, hetwelk overeenkomstig de artikelen 19 en 20 der Algemene Weduwen- en Wezenwet geldt voor de groep, waartoe de belanghebbende behoort.

Artikel 12. Over het tijdvak van 1 april 1960 tot en met 31 december 1962 blijft voor de beperking van de uitbetaling van het weduwnpensioen of de wezenonderstand buiten aanmerking een verhoging van het algemeen weduwnpensioen en het algemeen wezenpensioen, welke is ingegaan na 1 april 1960, tenzij bij enig wettelijk voorschrift is bepaald, in welke mate de ontwikkeling van het weduwnpensioen of de wezenonderstand sedert de vorige verhoging van het algemeen weduwn- en het algemeen wezenpensioen kan worden geacht overeenkomstig te zijn aan de ontwikkeling van het algemeen weduwn- en het algemeen wezenpensioen. Naar die mate blijft die verhoging niet buiten aanmerking.

Artikel 13. Indien een weduwnpensioen niet mede omvat een wezenonderstand, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, wordt voor de toepassing van artikel 10 uitgegaan van het bedrag, genoemd in artikel 19, eerste lid, van de Algemene Weduwen- en Wezenwet.

Artikel 14. Ingeval van toepassing van artikel 30, tweede lid, van de Algemene Weduwen- en Wezenwet, zoals dat luidde voor 1 juli 1962, wordt bij de beperking krachtens deze wet van de uitbetaling van de wezenonderstand uitgegaan van het ingevolge eerstgenoemde wetsbepaling verminderde bedrag aan algemeen wezenpensioen.

Artikel 15. Het bedrag van de beperking krachtens deze wet gaat niet te boven het verschil tussen het bedrag van het weduwnpensioen of de wezenonderstand en, over het tijdvak van 1 april 1960 tot en met 31 december 1962 44 ten honderd en gerekend van 1 januari 1963 af 20 ten honderd van het bedrag van het algemeen weduwnpensioen onderscheidenlijk van het algemeen wezenpensioen.

Artikel 16. Indien naast het algemeen weduwnpensioen of het algemeen wezenpensioen aanspraak bestaat op meer dan één weduwnpensioen of meer dan één wezenonderstand, worden de weduwnpensioenen of de wezenonderstanden voor de toepassing van deze wet geacht gezamenlijk één pensioen te vormen.

Artikel 17. 1. Ten aanzien van de weduwe, die aantoonde, dat uit hoofde van haar aanspraak op algemeen weduwnpensioen mede een beperking plaats vindt van enige andere weduwnpensioenuitkering, wordt het bedrag van die beperking voor zoveel mogelijk in mindering gebracht op het bedrag van de beperking van het weduwnpensioen.

2. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing, wanneer de andere weduwnpensioenuitkering is een pensioenuitkering, bedoeld in artikel 1 van de wet van 20 december 1956 (*Stb.* 616) of een pensioenuitkering, bedoeld in artikel 1 van de wet van 31 januari 1957 (*Stb.* 30).

3. De vorige leden zijn van overeenkomstige toepassing, indien naast het algemeen wezenpensioen aanspraak bestaat zowel op een wezenonderstand als op enige andere wezenpensioenuitkering.

Artikel 18. 1. Ten aanzien van de weduwe, die aantoonde, dat een rente of uitkering, als bedoeld in artikel 19, onder 2e, der Ongevallenwet 1921, artikel 40, onder 2e, der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, onderscheidenlijk artikel 2, tweede lid, der Zeeongevallenwet 1919, daaronder begrepen de daarop verleende toe- en bijslagen anders dan ingevolge de Wet compensatie premie Algemene Ouderdomswet ongevallenrentetrekking, is beperkt wegens samenloop met een algemeen

weduwnpensioen, wordt het bedrag van die beperking op het in artikel 10 bedoelde bedrag in mindering gebracht.

2. Het vorige lid blijft buiten toepassing, indien de daarbij bedoelde vermindering reeds plaats vindt op een overeenkomstige beperking van de aanspraak op een pensioen, hetwelk voor de berekening van het totaal der pensioenen, bedoeld in artikel 98, eerste lid, van de Pensioenwet 1922 (*Stb.* 240) in beschouwing wordt genomen.

Artikel 19. Indien een weduwnpensioen mede omvat een wezenonderstand, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, wordt het in artikel 10 bedoelde bedrag voor zoveel mogelijk in mindering gebracht op het weduwnpensioen en vervolgens op de wezenonderstand.

Artikel 20. Indien uit meerdere hoofde beperking van de uitbetaling van het weduwnpensioen of de wezenonderstand moet plaatsvinden, vindt eerst de beperking krachtens deze wet plaats.

Artikel 21. De bepalingen van deze wet blijven buiten toepassing ten aanzien van degenen, die op grond van gemoedsbezwaren hun aanspraak op algemeen weduwn- of wezenpensioen niet geldig maken.

Artikel 22. 1. Ten aanzien van de weduwen en wezen, die aantonen, dat zij op 30 september 1959 aan weduwnpensioen onderscheidenlijk wezenonderstand, toeslag en renten of uitkeringen krachtens de sociale verzekeringswetten, in totaal een hoger bedrag ontvingen of hadden moeten ontvangen dan dat, waarop zij aan bedoeld weduwnpensioen onderscheidenlijk wezenonderstand, toeslag, renten of uitkeringen en aan algemeen weduwnpensioen onderscheidenlijk algemeen wezenpensioen in totaal aanspraak hebben, wordt de beperking krachtens deze wet zodanig verminderd, dat zij in totaal niet minder ontvangen dan dat hogere bedrag.

2. Renten en uitkeringen krachtens de sociale verzekeringswetten worden voor de toepassing van het vorige lid vermeerderd met de daarop verleende toe- en bijslagen anders dan ingevolge de Wet compensatie premie Algemene Ouderdomswet ongevallenrentetrekking.

3. Voor de vergelijking, bedoeld in het eerste lid, wordt onder het bedrag, waarop belanghebbenden in totaal aanspraak hebben, niet begrepen de verhoging van de aanpassingstoelage, bedoeld in de artikelen 30a en 30c van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956.

DERDE HOOFDSTUK

Overgangs-, uitvoerings- en slotbepalingen

Artikel 23. Indien een ouderdomspensioen, een algemeen weduwnpensioen of een algemeen wezenpensioen wordt toegekend of herzien over een tijdvak, waarover reeds een pensioen, een weduwnpensioen of een wezenonderstand werd uitbetaald, kan de Sociale Verzekeringsbank dan wel de Raad van Arbeid, die het ouderdomspensioen, het algemeen weduwnpensioen of het algemeen wezenpensioen heeft toegekend of herzien, hetgeen dientengevolge te veel aan pensioen, weduwnpensioen of wezenonderstand werd genoten, ten behoeve van het lichaam, dat laatstgenoemde uitkeringen heeft betaald, inhouden op het ouderdomspensioen, het algemeen weduwnpensioen of het algemeen wezenpensioen, voor zover betrekking hebbende op evengenoemd tijdvak.

Artikel 24. Naar de in artikel 32 van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 gemaakte onderscheiding is Onze Minister van Binnenlandse Zaken onderscheidenlijk Onze Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd periodieke uitkeringen, welke in aard overeenkomen met pensioen, weduwnpensioen of wezenonderstand, voor de toepassing van deze wet als zodanig aan te merken.

Artikel 25. 1. Ten aanzien van degene, die ten gevolge van de toepassing van de Beperkingswet Nederlandse toeslagen op Indonesische pensioenen (*Stb.* 1957, 318) en de Tijdelijke regeling samenloop Indonesische weduwenpensioenen en wezenonderstanden met algemeen weduwen- en wezenpensioen (*Stb.* 1959, 341) op 31 maart 1960 meer aan pensioen, weduwenpensioen of wezenonderstand ontving, dan hem ten gevolge van de toepassing van deze wet op 1 april 1960 toekomt, wordt de beperking krachtens deze wet op een zodanig bedrag gesteld, dat aan pensioen, weduwenpensioen of wezenonderstand niet minder wordt ontvangen dan op 31 maart 1960 het geval was.

2. Voor de toepassing van het vorige lid blijft buiten aanmerking een vermindering van de beperking krachtens het vierde lid van artikel 4 van de Beperkingswet Nederlandse toeslagen op Indonesische pensioenen of van het eerste lid van artikel 12 van de Tijdelijke regeling samenloop Indonesische weduwenpensioenen en wezenonderstanden met algemeen weduwen- en wezenpensioen.

3. Voor de vergelijking, bedoeld in het eerste lid, wordt onder pensioen, weduwenpensioen en wezenonderstand, dat belanghebbende bij toepassing van deze wet toekomt, niet begrepen de verhoging van de aanpassingstoelag, bedoeld in de artikelen 30a en 30c van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956.

4. Ten aanzien van degene, die tengevolge van de per 1 januari 1963 in deze wet aangebrachte wijzigingen op die datum minder aan pensioen, weduwenpensioen of wezenonderstand zou ontvangen, dan hem op 31 december 1962 toekwam, wordt de beperking met een zodanig bedrag vermindert, dat aan pensioen, weduwenpensioen of wezenonderstand niet minder wordt ontvangen, dan op 31 december 1962 het geval was.

5. In geval van toepassing van het vorige lid wordt voor volgende berekeningen van de beperking, het pensioen, het weduwenpensioen of de wezenonderstand geacht evenveel meer te bedragen als het bedrag, waarmee de beperking ingevolge het vorige lid is vermindert.

6. Met ingang van de dag waarop voor belanghebbende na 31 december 1962 recht op een lager bedrag aan ouderdomspensioen, algemeen weduwenpensioen of algemeen wezenpensioen ontstaat, wordt het in het vorige lid bedoelde bedrag zodanig lager gesteld, alsof de omstandigheid die tot wijziging leidde reeds op 31 december 1962 aanwezig was geweest.

Artikel 26. Ter uitvoering van deze wet wordt:

a. voor de groepen, genoemd in artikel 8 van de Algemene Ouderdomswet, het in de beperking te betrekken bedrag van het ouderdomspensioen onderscheidenlijk gesteld:

gerekend van 1 april 1960 af op
f 1026, f 1614 en f 807;

gerekend van 1 september 1962 af op
f 1104, f 1698 en f 849;

gerekend van 1 januari 1963 af op het volle ouderdomspensioen;

b. voor de groepen, genoemd in artikel 19 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet, het in de beperking te betrekken bedrag van het algemeen weduwenpensioen onderscheidenlijk gesteld:

gerekend van 1 april 1960 af op
f 1452 en f 2104;

gerekend van 1 september 1962 af op
f 1530 en f 2188;

gerekend van 1 januari 1963 af op het volle algemeen weduwenpensioen;

c. voor de groepen, genoemd in artikel 20 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet, het in de beperking te betrekken bedrag van het algemeen wezenpensioen onderscheidenlijk gesteld:

gerekend van 1 april 1960 af op
f 486, f 732 en f 960;

gerekend van 1 januari 1963 af op het volle algemeen wezenpensioen."

Artikel 27. Voor zover van een rechthebbende op een pensioen, een wachtgeld, een weduwenpensioen of een wezenonderstand ter zake van het genot daarvan premie krachtens de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet wordt geheven, wordt voor rekening van het lichaam, dat deze uitkeringen verschuldigd is, overeenkomstig de verhouding, waarin het totaal van de premies, bedoeld in artikel 23 van de Algemene Ouderdomswet en artikel 38 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet voor de Nederlandse pensioenen wordt gecompenseerd, een vergoeding daarvoor verleend.

Artikel 28. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 29. Deze wet kan worden aangehaald als „Samenloopregeling Indonesische pensioenen 1960”.

Artikel 30. De Beperkingswet Nederlandse toeslagen op Indonesische pensioenen en de Tijdelijke regeling samenloop Indonesische weduwenpensioenen en wezenonderstanden met algemeen weduwen- en wezenpensioen zijn niet van toepassing op pensioentermijnen, vallende na 1 april 1960.

Artikel 31. Op beschikkingen op grond van of krachtens deze wet is de Wet beroep administratieve beschikkingen niet van toepassing. Deze wet zal worden geplaatst op de lijst behorende bij artikel 21 van de Wet beroep administratieve beschikkingen.

Artikel 32. Deze wet treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 29 mei 1963.

JULIANA.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

E. H. TOXOPEUS.

De Minister van Financiën a.i.,

J. W. DE POUS.

Uitgegeven de dertigste mei 1963.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 60/61, 6256;

Bijl. Hand. II 62/63, 6256; Hand. II 62/63, bladz. 2493—2522;

Bijl. Hand. I 62/63, 6256; Hand. I 62/63, bladz. ....